

ROZSU D O K

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **M.**, nar. X., bytom K. T., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 12. marca 2010, č.k. 7Sd 98/2009-30, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 12. marca 2010, č.k. 7Sd 98/2009-30, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 12. marca 2010, č.k. 7Sd 98/2009-30, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie zo 14. augusta 2009 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a podľa čl. 11 a čl. 23 odsek 3 a 6 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o sociálnom zabezpečení v znení Dohody rozhodla, že navrhovateľke naďalej patrí starobný dôchodok v sume 227,40 €.

Súd prvého stupňa zistil, že napadnutým rozhodnutím odporkyňa rozhodla na základe porovnania výšky navrhovateľkou poberaného starobného dôchodku k 1. júlu 2009

(227,40 €) v súčte s dôchodkom vyplácaným Dôchodkovým fondom Ukrajiny (33, 90 €) na jednej strane a dôchodku vypočítaného na základe žiadosti navrhovateľky podľa článku 11 a článku 23 ods. 3 a 6 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o sociálnom zabezpečení v znení dohody a § 21 zákona o sociálnom zabezpečení. Výška prepočítaného starobného dôchodku bola nižšia než súčet doposiaľ vyplácaných dôchodkov, preto v znení Dohody navrhovateľke naďalej patrí starobný dôchodok v nezmenenej výške. Navrhovateľka v opravnom prostriedku ani v priebehu konania pred krajským súdom neuviedla žiadne konkrétne námietky spochybňujúce správnosť výpočtu prepočítaného starobného dôchodku. Jej námietky smerovali proti pôvodnému rozhodnutiu odporkyne o priznaní starobného dôchodku z 18. júla 2002 v spojení s rozhodnutím odporkyne z 5. júna 2003, ktoré boli už preskúmané súdom s právoplatným potvrdením zákonnosti rozhodnutia. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že odporkyňa postupovala vecne správne a plne sa stotožnil s obsahom právnej argumentácie uvedenej v písomnom vyjadrení odporkyne zo 6. novembra 2009, ktorého obsah je súčasťou odôvodnenia rozsudku.

Krajský súd v Košiciach navrhovateľke nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu jej neúspešnosti v konaní (§ 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. Namietala, že rozhodnutie odporkyne je nesprávne a za nesprávne pokladala aj rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku, lebo doba zabezpečenia bola uvedená, avšak koeficient tejto dobe zabezpečenia nezodpovedal. Namietala, že použitím nesprávneho koeficientu vznikla nesprávna výška starobného dôchodku, ktorá je nesprávna pri každej ďalšej úprave dôchodku proti ktorej sa stále odvoláva. Súčasne poukázala na rozpor v rozsudkoch Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 So 263/2003 a sp. zn. 4 So 1/2009. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a zrušil aj rozhodnutie odporkyne.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom súdneho preskúmania je postupom podľa tretej hlavy piatej časti OSP preskúmať, či rozhodnutie odporkyne zo 14. augusta 2009, ktorým podľa § 21 zákona o sociálnom zabezpečení a článkov 11, 23 ods. 3 a 6 Zmluvy platnej od 1. júla 2009 po prepočte starobného dôchodku rozhodla, že navrhovateľke naďalej patrí starobný dôchodok v sume 227,40 € mesačne bolo vydané v súlade so zákonom.

Z dávkových spisov vyplýva, že navrhovateľka poberala starobný dôchodok vyplácaný odporkyňou od 14. februára 2002. Navrhovateľka podala 22. júna 2009 žiadosť o prepočet dôchodku podľa článku 23 ods. 3 Zmluvy v znení od 1. júla 2009 (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 53/2002 Z.z. v znení Oznámenia č. 211/2009 z.z.) z dôvodu, že 31. decembra 2001 mala trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

Podľa čl. 23 ods. 3 Zmluvy, doby zabezpečenia (poistenia) získané podľa právnych predpisov zmluvných strán do 31. decembra 2001 sa považujú za doby zabezpečenia (poistenia) tej zmluvnej strany, na ktorej území mal občan k tomuto dňu trvalý pobyt.

Podľa čl. 23 ods. 6 Zmluvy ak suma peňažných dávok prepočítaná podľa odseku 3 tohto článku bude nižšia ako suma doteraz vyplácaných dávok ku dňu prepočítania, budú sa naďalej vyplácať doteraz vyplácané peňažné dávky.

Odporkyňa preskúmanými rozhodnutiami na žiadosť navrhovateľky prepočítala sumu starobného dôchodku podľa čl. 23 ods. 3 Zmluvy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že podmienky a výška starobného dôchodku boli odporkyňou posudzované správne podľa príslušných ustanovení zákona o sociálnom zabezpečení, pretože za účinnosti tohto zákona navrhovateľke vznikol nárok na starobný dôchodok podľa článkov 11 a 12 ods. 1 Zmluvy.

Odporkyňa vykonala výpočet dávky z úhrnných dôb poistenia (zamestnania) získaných do 31. decembra 2001 podľa právnych predpisov Slovenskej republiky (12,70 rokov) a podľa právnych predpisov Ukrajiny (23,30 rokov), spolu 36 rokov. Výška dávky sa odvodila zo súčtu doby zabezpečenia získanej z priemerného mesačného zárobku

v Slovenskej republike. Starobný dôchodok ku dňu vzniku nároku bol 2 546 Sk mesačne. Po zákonných zvýšeníach dôchodku a po prepočítaní na Euro menu predstavoval sumu 257,20 € mesačne.

Odporkyňa ďalším výpočtom, kedy sa teoretická výška za všetky doby poistenia následne vynásobila pomerom doby získanej v Slovenskej republike k celkovej dobe poistenia zistenej pri počítaní dôb poistenia v Slovenskej republike a Ukrajine zistila, že po zákonom zvyšovaní naposledy 1. januára 2009 patrí navrhovateľke starobný dôchodok zo Slovenskej republiky 227,40 €. Dôchodkovým fondom Ukrajiny po prepočte na euro menu starobný dôchodok predstavuje 33,90 € mesačne. Spolu tieto tzv. podielové dôchodky predstavujú 261,20 €.

Odporkyňa následne po tomto prepočítaní v zmysle článku 23 ods. 6 Zmluvy porovnala výšku týchto dvoch dávok. Potom ako zistila, že tzv. súčet podielových dôchodkov vyplácaných navrhovateľke v sume 261,30 € je vyšší ako dávka vypočítaná z úhrnných dôb poistenia resp. zamestnania získaných navrhovateľkou v Slovenskej republike a v Ukrajine v sume 257,20 € rozhodla, že navrhovateľke naďalej patrí starobný dôchodok vyplácaný odporkyňou v úhrnej sume 227,40 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tak ako súd prvého stupňa po preskúmaní postupu odporkyne pri vydaní napadnutého rozhodnutia v znení zmeňujúceho rozhodnutia dospeli k záveru, že odporkyňa pri prepočte starobného dôchodku postupovala v súlade s § 21 zákona o sociálnom zabezpečení a v súlade s článkami 11 a 23 ods. 3 a 6 Zmluvy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k námietkam navrhovateľky, uvedeným v odvolaní považuje za potrebné uviesť, že pre určenie výšky starobného dôchodku sa podľa zákona o sociálnom zabezpečení započítava len doba zabezpečenia získaná po dosiahnutí veku 18 rokov (§ 22 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení), čo je konštatované aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. septembra 2009, sp. zn. 4 So 1/2009, ktorých predmetom bolo preskúmanie rozhodnutia odporkyne o starobnom dôchodku na základe navrhovateľkou podaného opravného prostriedku a odvolania.

Pokiaľ navrhovateľka spochybňovala koeficient pre výpočet čiastkového dôchodku touto námietkou sa tiež už Najvyšší súd Slovenskej republiky vysporiadal vo svojom

rozhodnutí z 29. júna 2004, sp. zn. 3 So 263/2003 vydanom rovnako na základe odvolania navrhovateľky.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka úspech nemala a odporkyni trovy odvolacieho konania nevznikli (§ 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová